

det dog hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt nævnes. Det er en Selvfølge, at en saadan Suspension maa anmeldes for den Autoritet, der har bekliffet vedkommende Embedsmand, og dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at den blev gjort gjældende mod en Borgermester, maatte der ogsaa uophødelig gjøres Anmeldelse derom for Borgerrepræsentanterne, for at de kunde tage videre Bestemmelse i denne Henseende; men Muligheden af, at der kunde indtræffe Tilfælde, hvor en øieblikkelig Suspension kunde blive nødvendig, hvilket jo kan skee i dette som i andre Forhold, troer jeg ikke, at Nogen vil kunne nægte. — Endelig fandtes der i Udkastet en Bestemmelse med Hensyn til Borgermestrenes Ret til foreløbig at constituere andre Embedsmænd, der formeentlig ikke stod ganske paa rette Sted i den S, der handler om Raadmænd. Jeg troer, at det er usædvanligt, at en Raadmand constitueres i en Borgermesterplads, jeg troer, at det Nærmeste og Naturligste vilde være at bekliffe en anden Borgermester dertil. Der kan naturligvis heller ikke være Noget til Hinder for at constituere en Raadmand, som har de to Betingelser, at være valgt af Borgerrepræsentantskabet og stadsfæstet af Kongen, hvis Personlighed altsaa stikker sig dertil, og de legale Betingelser ere tilstede. Paa den anden Side har man troet at kunne give Overpræsidenten en ubetinget Myndighed til at træffe Constitution ogsaa udenfor disse Tilfælde, men vel at mærke, da ogsaa med Forpligtelse til øieblikkelig at anmelde det for de Vedkommende, til hvem det da maa staae, om de ville lade det beroe ved den trusne Bestemmelse, der da ikke behøver videre Discussion, eller om Borgerrepræsentanterne ville constituere en Anden. I saa Tilfælde behøves der ogsaa et andet Moment, nemlig et Samtykke, som, da Talen her ikke er om Udnævnelse men om Constitution, ikke behøver Kongens, men kun Indenrigsministerens Approbation. I Reglen vil man vel paa begge Sider acquiescere ved, at den, der forener begge Hensyn, nemlig det communale og Regjeringshensynet, har at sørge for Pladsens bedst mulige Besættelse, hvorved uønskelig Vidtøftighed vil undgaaes, uden at der derved skeer Indgrib i Vedkommendes Ret til,

om de ville, at gjøre deres Myndighed gjældende. At der istedetfor den „ældste Borgermester“ er foreslaaet at sætte den „i Embedet ældste Borgermester“, anseer jeg kun for en Redaktionsforandring, som turde være hensigtsmæssig, da der ellers let kunde opstaae Etiquette- og Anciennitetsquestioner, som helst bør undgaaes.

B. Christensen: Skjøndt ogsaa jeg naturlig vil i nogenstomhelst Anledning see, at Forhandlingen af nærværende meget vigtige Lovudkast skulde komme til at lide noget Ophold, der kunde undgaaes, har jeg dog troet at maatte stille det Endringsforslag, der ved dette Afsnit er filltet under Forhandling af Formanden. Det gaar, som det ærede Thing vil vide, ud paa, at medens Udkastet hjemler, at Borgermestrene og Raadmændene skulle vælges af Borgerrepræsentantskabet og stadsfæstes af Kongen, at saa tillige det Samme skulde gjælde om Overpræsidenten, altsaa at Bestemmelsen bliver, at ikke blot Borgermestrene og Raadmændene, men tillige Overpræsidenten skulle være at vælge af Borgerrepræsentanterne og stadsfæstes af Kongen. Jeg troer i de Bemærkninger, jeg ved denne Sags første Behandling tillod mig at fremsøre, og i de Bemærkninger, jeg i Udvalgets Betænkning har fremsørt, saa nogenlunde at have antydet de Grunde, der gjøre, at jeg anseer dette Spørgsmaal for fortrinnsvis ikke at burde undlades at blive bragt til Forhandling og Afgjørelse her paa Rigsdagen. Jeg troer nemlig, at man vil see, at efter min Opfattelse er Grundlovens Tilfagn ikke steet Fyldest, naar Overpræsidenten paa den i Udkastet foreslaaede Maade skal bekliffes af Kongen istedetfor at vælges af Borgerrepræsentanterne, og jeg troer tillige, at Overpræsidenturen, saaledes udstyret, som Udkastet maafæe med god Føie, ja uden Tvivl med god Føie har udstyret den, ikke let vil kunne undgaae at blive saa indflydelsesrig, men tillige saa paa-virket af sin Oprindelse og af sin Stilling, at den praktisk i en væsentlig Grad vil gjøre Indtrædelsen af det Forhold, som Grundloven tilsigter, umulig. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med mange Ord for dette mit Forslag; Enhver vil kunne begribe, at jeg maa kunne sige